

PATYČIOS ELEKTRONINĖJE ERDVĖJE- PAMOKA

Moksleiviams keliami šie tikslai :

- Aptarti mokyklos vadovybės vaidmenį ir žodžio laisvę demokratinėje visuomenėje.
- Įvertinti įtampas, atsiradusias susikirtus teisei į žodžio laisvę ir teisei į asmenų, mažumos grupių ar nepalankiai visuomenėje vertinamų grupių apsaugą.
- Suprasti patyčių elektroninėje erdvėje pasekmes mokykloms, mokiniams, tėvams ir platesnei visuomenei.
- Išnagrinėti, kaip turinčios bendrų principų ir susiduriančios su panašiomis problemomis demokratinės šalys randa labai skirtingus problemas sprendimus.
- Patyrinėti naujų technologijų įtaką specifiniam vertybių balansui ir teisinei apsaugai skirtingose demokratinėse visuomenėse.
- Išanalizuoti priežastis, kurios palaiko ir prieštarauja vyriausybės leidimui, suteikiančiam teisę mokykloms apriboti moksleivių žodžio laisvę už mokyklos ribų.
- Surasti teiginius, su kuriais kiti grupės nariai sutinka ar prieštarauja.
- Individualiai arba grupėje nuspręsti, ar vyriausybė turėtų leisti mokykloms nubausti priekabiuojus elektroninėje erdvėje, veikiančius už mokyklos ribų; sprendimai turi būti paremti įrodymais ar gera argumentacija.
- Įvertinti diskusijos svarbą demokratijai.

DISKUSIJOS KLAUSIMAS

Ar mūsų demokratija turėtų leisti mokykloms bausti mokinius už patyčias elektroninėje erdvėje, jei ši veikla vykdoma už mokyklos ribų?

MEDŽIAGA

- Pamokos metodika
- Padalomoji medžiaga 1—deliberacijos orientyrai
- Padalomoji medžiaga 2—užduotys
- Padalomoji medžiaga 3—moksleivių apmąstymai
- Priekabavimas elektroninėje erdvėje —skaitymo tekstas
- Priekabavimas elektroninėje erdvėje —šaltiniai
- Priekabavimas elektroninėje erdvėje —argumentai už ir prieš

PRIEKABIAVIMAS ELEKTRONINĖJE ERDVĖJE – SKAITYMAS

1 Dažnas ir viešas nuomonių keitimasis yra labai svarbus demokratijos klestėjimo
2 veiksnys. Internetas, mobilūs telefonai ir skaitmeninės technologijos suteikia žmonėms
3 galimybę per kelias sekundes pasiųsti žodžius, atvaizdus, garsus platesnei auditorijai. Deja,
4 kai kurie elektroniniai pranešimai yra kenksmingi.

5 Mokyklos jau seniai susiduria su priekabiavimo ir patyčių problema.
6 Dabartiniai priekabiautojai, siekdami įbauginti ar priekabauti prie kitų moksleivių, naudojami
7 interaktyviomis ir skaitmeninėmis technologijomis. Nors mokyklos privalo užtikrinti mokinių
8 saugumą ir gerovę, daug priekabiavimo elektroninėje erdvėje atvejų vyksta už mokyklos ribų,
9 popamokiniu laiku. Dėl šios priežasties mokyklos turi nuspręsti, ar bausti priekabiautojus,
10 veikiančius už mokyklos ribų, ar ne.

11 **Patyčios elektroninėje erdvėje. Kas tai?**

12 Paris Aftabas iš Jungtinių Amerikos Valstijų Elektroninės Saugos grupės teigia,
13 kad patyčios elektroninėje erdvėje vyksta, kai „vaikas, mažametis ar paauglys yra
14 kankinamas, žeminamas, trikdomas ar kitokiu būdu tampa kito vaiko, mažamečio ar paauglio
15 taikiniu elektroninėje erdvėje (pasitelkiant internetą, interaktyvias ir skaitmenines
16 technologijas ar mobiliuosius telefonus)“. Kitaip nei įprastos patyčios, patyčios elektroninėje
17 erdvėje nevisada būna nukreiptos į bejėgę auką. Kadangi moksleiviai, bendraudami
18 elektroninėje erdvėje gali nuslėpti savo tapatybes, žeminami asmenys gali lengviau duoti
19 atkirtį. Visgi silpnesni moksleiviai gali tapti (o dažnai taip ir atsitinka) patyčių elektroninėje
20 erdvėje aukomis.

21 Europinio tyrimo dėl internetinio saugumo, kuriame dalyvavo Čekijos, Estijos,
22 Lietuvos ir Rumunijos mokyklos, metu moksleiviai įvardijo daug priekabiavimo
23 elektroninėje erdvėje formų. Tarp jų -tyčiojimas, mulkinimas, įžeidinėjimai, grasinimai,
24 nemalonūs komentarai, šmeižtas. Visos patyčios buvo siųstos elektroniniu paštu, pateiktos
25 diskusijų forumuose, paliktos dienoraščiuose, perduotos anoniminiu skambučiu ar atsiųstos
26 tekstiniu pranešimu. Moksleiviai taip pat susikūrė fiktyvias elektroninio pašto dėžutes ar
27 visuomeninio tinklo profilius (tokius kaip MySpace ar Xanga). Apsimetę kitais moksleiviais,
28 šie priekabiautojai platina piktus, įžeidžiančius ir bjaurius dalykus. „Džiaugsmingo
29 pliaukštelėjimo“, kaip toks reiškinys vadinamas Čekijoje, atveju, priekabiautojai vaizdo
30 kameras turinčiais mobiliaisiais telefonais įrašo savo pačių įvykdytus vaikų užpuolimus.
31 Paskui jie tuos užpuolimus transliuoja per vaizdo pranešimus ar tinklalapius. Nusimanantys
32 apie techniką moksleiviai taip pat pasiunčia į aukos kompiuterį naikinančius virusus ar
33 instaliuoja sekimo įrangą. Pasak Pario Aftabo, „priekabiavimo elektroninėje erdvėje metodus
34 apriboja tik vaiko vaizduotė ir galimybė naudotis technologijomis.“

35 **Patyčios elektroninėje erdvėje mastai ir pasekmės**

36 Neseniai atlikti Pevo Interneto ir Amerikos Gyvenimo Projekto tyrimai nustatė,
37 kad „trečdalis (32%) visų Jungtinių Amerikos Valstijų internetu besinaudojančių paauglių yra
38 buvę erzinančios ir potencialiai grėsmingos veiklos internete taikiniai“. Populiariausia
39 priekabiavimo elektroninėje erdvėje forma įvardinti neleistini asmeninių susirašinėjimų
40 persiuntimai ar jų viešas skelbimas. Ši problema aktuali ir kai kuriose Europos šalyse.
41 Pavyzdžiui, Čekijos respublikoje 2005 metais atlikus jaunų žmonių apklausą, paaiškėjo, jog 1
42 iš 5 jaunuolių teko išklaudyti patyčias per mobilų telefoną ar perskaityti internete. Nors
43 daugelis vaikų šią veiklą supranta kaip „juokus ir linksminimąsi“, priekabiavimas
44 elektroninėje erdvėje privedė prie to, kad kai kurie moksleiviai nenori eiti į mokyklą ir/ar
45 išgyvena nerimą, depresiją, nemigą. Be to, pastarosios UNICEF pateiktos ataskaitos parodė,

46 kad priekabiavimas elektroninėje erdvėje yra didelė problema Rusijos Federacijos, Estijos ir
47 Lietuvos mokyklose. O kadangi vis daugiau vaikų turi galimybę naudotis skaitmeninėmis
48 technologijomis, panašu, kad priekabiavimas elektroninėje erdvėje vis populiarės. Kai kuriais
49 atvejais priekabiavimo elektroninėje erdvėje pasekmės būna tragiškos. Čekijos Respublikoje
50 dvi 12 metų mokinės bandė nusižudyti, nes bendraklasiai iš jų tyčiojosi. Laimei, mergaičių
51 tėvai rado jas laiku ir spėjo išgelbėti.

52 Jungtinėse Amerikos Valstijose gyvenusio Raino Haligano atvejis buvo
53 tragiškesnis. 2003 metais vienas berniukas paskleidė gandą, kad Rainas yra gėjus. Dėl to jis
54 buvo dažnai pajuokiamas mokykloje ir internete. Pasak Nancės Vilard iš Saugaus ir Patikimo
55 Interneto Naudojimo centro, „priekabiavimas, pagrįstas seksualine orientacija, yra gana
56 dažnas ir neretai baigiasi savižudybe.“ Pašaipos tęsėsi ir vasarą, kai Rainas keletą kartų
57 internetu bendravo su mergina. Pasak jo tėvo, draugystė su mokykloje populiaria mergina
58 buvo „neabejotina išeitis atsikratyti „gėjaus“ etiketės dar prieš tai, kai visi mokiniai sugrįš į
59 mokyklą.“ Tačiau kai Rainas vėl bandė bendrauti su šia mergina rudenį, buvo pavadintas
60 nevykėliu. Moksleivė teigė apsimetinėjusi, jog Rainas jai patiko. Be to, iš jų tariamai privačių
61 pokalbių mergina surinko apie Rainą visą asmeninę informaciją, kuria vėliau pasidalino su
62 draugais. Rainas pasikorė 2003 metų spalio 7 dieną.

63 **Mokyklos atsako į patyčias elektroninėje erdvėje teisėtumas**

64 JAV Konstitucijos Pirmoji Pataisa skelbia, kad „Kongresas neturėtų priimti
65 jokie įstatymo...apribojančio žodžio laisvę“. Vis dėlto, JAV Aukščiausias teismas keliais
66 konkrečiais atvejais nusprendė, kad mokyklos gali apriboti moksleivių žodžio laisvę.
67 Pavyzdžiui, 1969 metais Tinkerio byloje (Tinker v. Des Moines) Teismas nusprendė, kad
68 mokykla galėtų uždrausti žodžio laisvę moksleiviams, jeigu ji „iš esmės kertasi su tinkamo
69 elgesio reikalavimais mokykloje“. Kitais atvejais, teismai naudojo Tinkerio bylą tam, kad
70 nustatytų, ar moksleivio kalba apie kitus moksleivius, mokytojus ar mokyklą padarė žalos

71 mokyklos bendruomenei. Daugeliu atveju moksleiviai greičiau įžeidinėja mokytojus ar
72 mokyklos administraciją, o ne kitus moksleivius. Pastarieji žemesnio teismo sprendimai JAV
73 susiję su įžeidinėjimais elektroninėje erdvėje, kai, pavyzdžiui, studentų tinklalapyje, buvo
74 įžeidinėjamas ir bauginamas mokytojas (*J.S. v. Bethlehem Area School District, 2000*).
75 Daugumoje atvejų teismai pasisakė prieš mokyklas, nubaudusias moksleivius už internetinius
76 pasisakymus už mokyklos ribų. Pavyzdžiui, kalbant apie *Killion v. Franklin* mokyklos atvejį,
77 teismas nusprendė, kad mokykla negalėjo bausti moksleivio už netinkamo turinio
78 elektroninių laiškų rašymą už mokyklos ribų, nebent to turinio tekstą moksleivis būtų
79 atsinešęs į mokyklą.

80 Atsižvelgiant į tai, kad teismas nenori apriboti moksleivių žodžio laisvės už
81 mokyklos ribų, JAV mokyklų darbuotojai, tėvai, įstatymų leidėjai ėmėsi spręsti
82 priekabiavimo elektroninėje erdvėje problemą kitais būdais. Pavyzdžiui, Vermonte, kur
83 gyveno Rainas Haliganas, naujasis valstijos įstatymas reikalauja, kad mokyklose būtų
84 vykdoma priekabiavimo elektroninėje erdvėje prevencija. Kai kurios mokyklos įsivedė tam
85 tikras nuostatas, po kuriomis moksleiviai turi pasirašyti. Šie nuostatai įgalioja mokyklas
86 „bausti moksleivį už jo veiksmus ne mokyklos teritorijoje, jeigu jie turi įtakos kitam
87 moksleiviui arba neigiamai įtakoja kitų studentų saugumą ir gerovę mokykloje“ (Willard,
88 2003). Be to, kai kurie tėvai ir mokiniai sėkmingai įrodė, kad priekabiautojai elektroninėje
89 erdvėje pažeidė civilinį ar baudžiamąjį kodeksus (pavyzdžiui, sąmoningai sukeldami emocinį
90 nerimą ar įvykdydami neapykanta paremtą nusikaltimą).

91 Europos Žmogaus Teisių Konvencijos Taryba, susidedanti iš 48 valstybių, taip
92 pat gina žodžio laisvę ir teigia, kad valdžios institucijos neturi į tai kištis. Be to, Jungtinių
93 Tautų Tarptautiniame Pilietinių ir Politinių Teisių Pakte teigiama, kad „kiekvienas žmogus
94 turi teisę į saviraiškos laisvę; ši teisė apima laisvę nekliudomai ieškoti, gauti ir perteikti
95 visokią informaciją bei idėjas, nepaisant valstybių sienų, žodžiu, raštu arba per spaudą, arba

96 meninėmis išraiškos formomis, arba kitokiais būdais savo nuožiūra“. Tačiau šiame
97 dokumente taip pat teigiama, kad „naudojantis numatytomis laisvėmis atsiranda ypatingos
98 pareigos ir ypatinga atsakomybė. Todėl naudojimasis gali būti tam tikrais atžvilgiais
99 ribojamas kitų asmenų teisėms ir reputacijai gerbti bei valstybės saugumui, viešajai tvarkai,
100 gyventojų sveikatai ar dorovei apsaugoti.“

101 2004 metais Lietuvos, Rusijos, Serbijos ir Ukrainos mokyklos aktyviai prisidėjo
102 prie Europos Demokratinės mokyklos be smurto chartijos parengimo. Šiame dokumente
103 rašoma, kad „visi mokyklos bendruomenės nariai turi teisę į saugią ir taikią mokyklą.
104 Kiekvieno pareiga prisidėti prie teigiamos ir įkvepiančios mokymuisi ir asmeniniam
105 tobulėjimui aplinkos kūrimo.“ Reaguodamos į chartijos reikalavimus, tokios organizacijos
106 kaip Vaikų linija Lietuvoje (Childline Lithuania) ar UNICEF Serbijoje paskatino visapusišką
107 kovos su priekabiavimu mokyklose politiką. Be to, Serbijos Švietimo ministerija išleido
108 taisykles dėl priekabiavimo mokyklose prevencijos. Čekijos mieste Usti nad Labem policijos
109 pareigūnai ėmė budėti mokyklose, kuriose priekabiavimas elektroninėje erdvėje tapo rimta
110 problema. Policija pastatė mokyklose specialias laiškadėžes, kad paskatintų Usti mokyklos
111 mokinius anonimiškai pranešti apie priekabiavimo atvejus.

112 **Draudimas priekabauti elektroninėje erdvėje už mokyklos ribų:**

113 **šalininkai ir priešininkai**

114 Kai kurie žmonės tiki, kad mokyklos efektyviausiai užkirs kelią priekabiavimui
115 elektroninėje erdvėje, jei nubaus moksleivį už mokyklos ribų atlikusį kenksmingus
116 veiksmus. Jeigu moksleiviai žinotų, kad patyčios elektroninėje erdvėje turi pasekmes, jie
117 mažiau dalyvautų toje elektroninėje veikloje, kurios tikslas -kankinti kitus moksleivius.

118 Kiti šalininkai teigia, kad norint apginti kankinamų jaunuolių asmeninį
119 saugumą, reikia aiškiai nusakytos mokyklos politikos ir įstatymų prieš priekabiavimą.
120 „Patarimai“ ir „rekomendacijos“ kaip kovoti su priekabiavimu elektroninėje erdvėje dažnai

121 neperauga į konkrečius veiksmus. Tačiau kai aukštesnės institucijos reikalauja mokyklų
122 apskričių sustabdyti priekabiavimą elektroninėje erdvėje, apskritys pradeda dažniau
123 bendradarbiauti su mokyklomis, tėvais ir moksleiviais, kad įgyvendintų kovos su patyčiomis
124 elektroninėje erdvėje programas. Ir šios programos pasiteisina.

125 Priešininkai nepritaria priekabiavimo elektroninėje erdvėje veiksmams, bet ir
126 netiki, kad mokyklos valdžios taikomos baudmės gali jį efektyviai sustabdyti. Kai kurie
127 žmonės įrodinėja, kad kovos su priekabiavimu politika dažniausiai nėra priverstinė. Tai ypač
128 akivaizdu, kai mokyklos pažangai ar sėkmingų programų vystymui nėra skiriamas
129 finansavimas. Geresnis būdas atkreipti dėmesį į priekabiavimą elektroninėje erdvėje yra
130 bendruomenės narių požiūris. Atskiros mokyklos gali kurti išsamias strategijas kovai su
131 patyčiomis ir smurtu, remdamiesi mokyklos administracijos, darbuotojų bei moksleivių
132 susidariusiu požiūriu į šią problemą.

133 Kiti oponentai teigia, kad „priekabiavimas elektroninėje erdvėje“ yra labai
134 neapibrėžtas terminas. Daugelis jaunuolių mano, kad ginčai ir erzitimai yra normalus
135 reiškinys vaiko brendimo laikotarpiu. Taip vadinamas priekabiavimas elektroninėje erdvėje
136 skiriasi tik tuo, kad naudojamos šiuolaikinėmis technologijomis. Kai šaipymasis tampa
137 žalingu, jaunuoliai suvokia tai, tačiau dažnai nenori prašyti mokytojų ar kitų suaugusiųjų
138 pagalbos. Taigi turėtume sutelkti dėmesį į tai, kaip paskatinti jaunimą mesti iššūkį žalingoms
139 priekabiavimo elektroninėje erdvėje formoms. Ši strategija veiks geriau negu direktyvinė
140 strategija. Be to, moksleiviam pažeidus civilinį ar baudžiamąjį kodeksą, juos drausminti
141 turėtų teismai, ne mokyklos.

142 Mokyklos kišimosi į už mokyklos ribų vykstantį priekabiavimą elektroninėje
143 erdvėje šalininkai teigia, kad toks priekabiavimas stipriai žlugdo mokyklą. Mokyklos
144 administracija turėtų skirti laiko elektroninio priekabiavimo atvejams ištirti, nes, naudojantis

145 skaitmeninėmis technologijomis, dažnai lieka įrodymai. Daugeliu atvejų administracija
146 surastų pakankamai prižasčių pateisinti savo veiklą drausmės palaikymu mokykloje.

147 Asmenys, kurie prieštarauja mokyklos kišimuisi į už mokyklos ribų vykstantį
148 priekabavimą elektroninėje erdvėje teigia, kad mums reikėtų auklėti, o ne bausti
149 moksleivius. Paaugliai vis dar formuoja savo vertybių sistemą. Jie stengsis kovoti su
150 priekabavimu elektroninėje erdvėje tik tuo atveju, jeigu supras, kad tai prasilenkia su jų
151 asmeniniu etikos kodeksu.

152 Ar mokyklos, kurios baudžia moksleivius už priekabavimą elektroninėje
153 erdvėje už mokyklos ribų pagerins mokyklos saugumą ir apsaugos kiekvieno moksleivio
154 orumą? Ar jos viršys savo įgaliojimus ir pažeis moksleivių teisę į žodžio laisvę? Piliečiai turi
155 apsvarstyti, kokia politika geriausiai išlaikys pusiausvyrą tarp jų teisės į saugumą, pagarbą ir
156 žodžio laisvę.

PRIEKABIAVIMAS ELEKTRONINĖJE ERDVĖJE- ŠALTINIAI

Aftab, Parry, “Stop Cyberbullying,” WiredKids, Inc., <http://www.stopcyberbullying.org>.
“Bullies Taking Phone Pictures,” *Czech Republic News* (July 6, 2005), <http://www.czechrepublic-prague.com/article-73114-en.html>.

“European Convention on Human Rights: Article 10, Freedom of Expression” (Strasbourg: Council of Europe, 1950), <http://conventions.coe.int/treaty/en/Treaties/Html/005.htm>.
Halligan, John P., “In Memory of Ryan Patrick Halligan” (2007), <http://www.ryanpatrickhalligan.org>.

“International Covenant on Civil and Political Rights” (Geneva: Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, 1966), <http://www.ohchr.org/english/law/ccpr.htm>.
J.S. v. Bethlehem Area School District, 757 A.2d 412 (Pa. Commw. 2000), <http://www2.bc.edu/~herbeck/cyberlaw.bethlehem.html>.

Killion v. Franklin Regional Area School District, 136 F.Supp.2d 446 (W.D. Pa. 2001).
Lazarova, Daniela, “Violence among the Young: A Growing Problem in Czech Society,” *Radio Praha* (May 5, 2007), <http://www.radio.cz/en/article/90068>.

Lenhart, Amanda. “Cyberbullying and online teens,” *Pew Internet & American Life Project* (Washington, DC: Pew Trust, 2007), <http://www.pewinternet.org/pdfs/PIP%20Cyberbullying%20Memo.pdf>

Safer Internet for Children: Qualitative Studies in 29 European Countries Summary Report (Gambais: Eurobarometer, 2007), http://ec.europa.eu/public_opinion/quali/ql_safer_internet_summary.pdf

Tinker v. Des Moines School District, 393 U.S. 503 (1969), <http://caselaw.lp.findlaw.com/scripts/getcase.pl?navby=case&court=us&vol=393&page=503>.

UNICEF, “Child Poverty in Perspective: An Overview of Child Well-Being in Rich Countries,” *Innocenti Report Card 7* (Florence: UNICEF Innocenti Research Centre, 2007), www.unicef.org/media/files/ChildPovertyReport.pdf.

Valiukevičiūtė, Jurgita, “Workshop 4: International Child’s Expert Projects: An Illustration from Romania, Turkey, Lithuania, India, and Nigeria” (Vilnius, Lithuania: Childline Lithuania, 2006), <http://web.uvic.ca/iicrd/graphics/fullpapervaliukevicitute.pdf>.

Willard, Nancy E., “Student Speech,” *Safe and Responsible Use of the Internet: A Guide for Educators* (2003), <http://www.csriu.org/onlinedocs/pdf/srui/chapters/part3/chapterIII7.pdf>.
Willard, Nancy E., “Cyberbullying, Cyberthreats, and Dangerous Online Communities” (2006), <http://www.tiecolorado.org/2006/cbctpresentation.pdf>.

PRIEKABIAVIMAS ELEKTRONINĖJE ERDVĖJE

DISKUSIJOS KLAUSIMAS

Ar mūsų demokratija turėtų leisti mokykloms bausti mokinius už patyčias elektroninėje erdvėje, jei ši veikla vykdoma už mokyklos ribų?

ARGUMENTAI UŽ:

1. Pagarba ir saugumas yra tokie pat svarbūs kaip ir žodžio laisvė. Mokyklos, kurios baudžia priekabautojus elektroninėje erdvėje, teisingai suvokia demokratinius principus. Aukščiausias JAV teismas nusprendė, kad moksleivių teisė į Pirmąją Pataisą turi ribas. Elektroninių priekabautojų baudimas yra tinkamas Pirmosios Pataisos teisių apribojimas.
2. Jeigu moksleiviai žinos, kad priekabiavimas elektroninėje erdvėje turi pasekmes, jie mažiau dalyvaus elektroninėje veikloje, kuria siekiama pakenkti kitiems moksleiviams. Blogo elgesio pasekmių nustatymas yra vienas iš būdų visuomenei išmokyti jaunas žmones atskirti gera nuo blogo.
3. Mes privalome ginti elektroninio priekabiavimo aukas, o ne kaltininkus. Kova su priekabiavimu aiškiai parodo, kad patyčios elektroninėje erdvėje yra nepriimtinas reiškinys mūsų demokratijoje. Visgi atsitinka taip, kad priekabiavimo aukos gali tapti priekabautojais anoniminiame kibernetinės erdvės pasaulyje.
4. „Patarimai“ ir „rekomendacijos“ neturi tokios galios kaip veikiantys įstatymai ar politikos kryptys. Be to, jie neperauga į efektyvius veiksmus. Jeigu mokyklos būtų įgaliotos užkirsti kelią elektroniniam priekabiavimui, jos imtųsi veiksmingų priemonių kovai su patyčiomis.
5. Priekabiavimas elektroninėje erdvėje stipriai žlugdo mokyklą. Jeigu mokyklos administracija tirs elektroninio priekabiavimo atvejus, jie visada suras reikalingų įrodymų, kad pateisintų savo veiksmus drausmės normų mokykloje palaikymu. Juk mokyklos vadovai privalo užtikrinti saugią mokymosi aplinką visiems moksleiviams.

PRIEKABIAVIMAS ELEKTRONINĖJE ERDVĖJE

DISKUSIJOS KLAUSIMAS

Ar mūsų demokratija turėtų leisti mokykloms bausti mokinius už patyčias elektroninėje erdvėje, jei ši veikla vykdoma už mokyklos ribų?

ARGUMENTAI PRIEŠ:

1. Mokyklos turi pakankamai įgaliojimų. Pagal įstatymus iš mokinių reikalaujama lankyti mokyklą ir elgtis pagal taisykles joje, bet mokyklai neturėtų būti leidžiama kištis į privatų, už mokyklos ribų vykstantį moksleivių gyvenimą. JAV Konstitucijos Pirmoji Pataisa gina žodžio laisvę. Mokyklai suteikus galimybę reguliuoti moksleivių kalbą už mokyklos ribų, būtų pažeistos Pirmosios Pataisos teisės.
2. Kovos su priekabiavimu elektroninėje erdvėje politika yra kitas nefinansuojamo, nepriverstinio įpareigojimo pavyzdys. Mokykloms davus nedidelį biudžetą, jos negalėtų kontroliuoti savo progreso ir plėtoti sėkmingų kovos su priekabiavimu programų. Geresnis sprendimas yra mokyklos bendruomenės nuomonė. Kiekviena mokykla turi spręsti problemą taip, kaip mano esant geriausia.
3. Priekabiavimas elektroninėje erdvėje yra neapibrėžtas terminas. Mes neturėtume bausti moksleivių, kurie tiesiog linksminasi ir elgiasi kaip normalūs paaugliai. Kai priekabiavimas elektroninėje erdvėje peržengia nerimto erzavimo ribas, veiksmų turėtų imtis nepilnamečių teisingumo sistema, o ne mokyklos administracija.
4. Moksleiviai, ne suaugusieji, geriausiai gali kovoti su priekabiavimu elektroninėje erdvėje. Suaugusieji dažnai jau nesupranta moksleivių kalbos ir požiūrio. Be to, pagrįstą juoką jie gali suprasti kaip priekabiavimą. Kadangi moksleiviai geriau negu suaugę supranta kada jų veiksmai tampa kenksmingais, suaugusieji turėtų padėti jaunimui lavinti įgūdžius, kad moksleiviai patys galėtų kovoti su priekabiautojais.
5. Auklėjimas yra daug efektyvesnė priemonė nei bausmė. Paauglystėje formuojasi vaikų vertybių sistema, todėl moksleiviai patys stengsis kovoti su patyčiomis elektroninėje erdvėje, jeigu supras, kad tai prasilenkia su jų asmeniniu etikos kodeksu.